

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/45/EF

af 7. september 2005

om gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, og om ændring af direktiv 2001/25/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

darder for uddannelse, sønæringsbeviser og vagthold i fællesskabsretten.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

- (4) Ifølge direktiv 2001/25/EF skal søfarende være i besiddelse af et sønæringsbevis, som de kompetente myndigheder i en medlemsstat har udstedt og påtegnet i overensstemmelse med direktivet, og som giver den retmæssige indehaver ret til at gøre tjeneste og bestride funktioner på det i beviset specificerede ansvarsniveau om bord på et skib.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

- (5) Ifølge direktiv 2001/25/EF er medlemsstaternes gensidige anerkendelse af søfarendes beviser, uanset om de søfarende er statsborgere i en medlemsstat, omfattet af direktiv 89/48/EØF ⁽⁴⁾ og 92/51/EØF ⁽⁵⁾ om indførelse af henholdsvis den første og den anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser. Disse direktiver fastsætter ikke automatisk anerkendelse af søfarendes formelle kvalifikationer, da søfarende kan underkastes supplerende foranstaltninger.

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sine konklusioner af 5. juni 2003 om forbedring af EF-søtransportens image og tiltrækning af unge til søfartserhvervet påpegede Rådet behovet for at fremme den faglige mobilitet for søfarende i Den Europæiske Union og lagde særlig vægt på, at der indføres procedurer for anerkendelse af søfarendes sønæringsbeviser, og at det samtidig sikres, at bestemmelserne i Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 (STCW-konventionen), i den gældende affattelse, overholdes.

- (6) Medlemsstaterne bør anerkende ethvert bevis og enhver anden officiel kvalifikationsbekræftelse, som er udstedt af en anden medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2001/25/EF. Medlemsstaterne bør derfor tillade en søfarende, som i en anden medlemsstat har opnået et sønæringsbevis, der opfylder dette direktivs bestemmelser, at påbegynde eller udøve det søfartserhverv, den pågældende er uddannet til, uden at stille andre betingelser end dem, de stiller i forhold til deres egne statsborgere.

- (2) Søfarten er en sektor, som er i rivende udvikling og har et særligt internationalt præg. Da der er stigende mangel på søfarende i Fællesskabet, kan balancen mellem personaleudbud og personaleefterspørgsel lettere opretholdes på fællesskabsplan end på nationalt plan. Det er derfor vigtigt, at den fælles transportpolitik på søfartsområdet udvides, så den fremmer bevægeligheden blandt søfarende i Fællesskabet.

- (7) Eftersom dette direktiv har til formål at fremme gensidig anerkendelse af uddannelsesbeviser, omhandler det ikke vilkårene for adgang til beskæftigelse.

- (3) Hvad søfarendes kvalifikationer angår, har Fællesskabet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/25/EF af 4. april 2001 om minimumsuddannelsesniveaulet for søfartserhverv ⁽³⁾ fastsat minimumskrav til søfartsuddannelser og udstedelse af sønæringsbeviser. Direktivet inkorporerer STCW-konventionens internationale stan-

- (8) STCW-konventionen opstiller krav til søfarendes sprogkunderskaber. Disse krav bør indføres i Fællesskabets lovgivning for at sikre effektiv kommunikation om bord på skibene og fremme den fri bevægelighed blandt søfarende i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EUT C 157 af 28.6.2005, s. 53.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.2.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 27.6.2005.

⁽³⁾ EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/23/EF (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 14).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF (EFT L 206 af 31.7.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25). Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2004/108/EF (EUT L 32 af 5.2.2004, s. 15).

(9) På nuværende tidspunkt udgør udbredelsen af sønæringsbeviser, som er opnået ved forfalskning, en alvorlig fare for sikkerheden til søs og for beskyttelsen af havmiljøet. I de fleste tilfælde opfylder indehaverne af de forfalskede sønæringsbeviser ikke minimumskravene i STCW-konventionen. Disse søfarende kunne nemt blive impliceret i søulykker.

(10) Medlemsstaterne bør derfor træffe og håndhæve særlige foranstaltninger for at forhindre og straffe forfalskninger i forbindelse med sønæringsbeviser, og fortsætte deres bestræbelser inden for IMO på at opnå, at der indgås og håndhæves strenge aftaler om bekæmpelse på internationalt plan af en sådan praksis. Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS) er et velegnet forum til udveksling af information, erfaring og bedste praksis i den forbindelse.

(11) Der blev ved forordning (EF) nr. 1406/2002⁽¹⁾ oprettet et europæisk agentur for søfartssikkerhed (agenturet), som har til opgave at give søfarten et højt, ensartet og effektivt sikkerhedsniveau og forebygge forurening fra skibe. En af agenturets opgaver er at bistå Kommissionen med at udføre de hverv, der påhviler den i kraft af Fællesskabets lovgivning om søfolks uddannelse, uddannelsesbeviser og vagthold.

(12) Agenturet bør derfor bistå Kommissionen med at påse, at medlemsstaterne overholder kravene i dette direktiv og i direktiv 2001/25/EF.

(13) Medlemsstaternes gensidige anerkendelse af søfarendes beviser, uanset om de søfarende er statsborgere i en medlemsstat, bør ikke længere være omfattet af bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF, men derimod af dette direktivs bestemmelser.

(14) Direktiv 2001/25/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(15) Målet for dette direktiv, nemlig gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(16) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽²⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, i både egen og i Fællesskabets interesse, at

udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv gælder for søfarende, som:

- a) er statsborgere i en medlemsstat
- b) ikke er statsborgere i en medlemsstat, men som er indehavere af et bevis udstedt af en medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »søfarende«: en person, hvis uddannelse og bevis udstedt af en medlemsstat mindst svarer til de krav, der er fastsat i bilag I til direktiv 2001/25/EF
- b) »bevis«: et gyldigt dokument jf. artikel 4 i direktiv 2001/25/EF
- c) »behørigt bevis«: et bevis svarende til definitionen i artikel 1, nr. 27, i direktiv 2001/25/EF
- d) »påtegning«: et gyldigt dokument, som er udstedt af en medlemsstats kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2 og 6, i direktiv 2001/25/EF
- e) »anerkendelse«: en værtsmedlemsstats kompetente myndigheds accept af et bevis eller behørigt bevis, som er udstedt af en anden medlemsstat
- f) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en søfarende anmoder om anerkendelse af sit/sine behørigt bevis(er) eller andet/andre bevis(er)
- g) »STCW-konventionen«: den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 i den gældende affattelse
- h) »STCW-koden«: den kode for uddannelse af søfarende, sønæring og vagthold, som blev vedtaget ved STCW-partskonferencens resolution nr. 2 i 1995, i den gældende affattelse
- i) »agenturet«: Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, som blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1406/2002.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 724/2004 (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 3

Anerkendelse af beviser

1. Medlemsstaterne anerkender behørigt beviser eller andre beviser, som en anden medlemsstat har udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2001/25/EF.

2. Anerkendelsen af behørigt beviser er begrænset til udøvelse af de stillinger, funktioner og ansvarsområder, der er angivet heri og ledsages af en påtegning, der attesterer denne anerkendelse.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der i overensstemmelse med national lovgivning og procedurer kan gøres indsigelse mod afgørelser, hvorved der nægtes påtegning af et gyldigt bevis, og at der kan klages over manglende svar.

4. Uanset stk. 2 kan en værtsmedlemsstats kompetente myndigheder indføre yderligere begrænsninger med hensyn til stillinger, funktioner og ansvarsområder, der vedrører kystfart, som omhandlet i artikel 7 i direktiv 2001/25/EF eller alternative beviser, der er udstedt i henhold til reglement VII/1 i bilag I til direktiv 2001/25/EF.

5. Værtsmedlemsstaten sikrer, at søfarende, der ønsker anerkendelse af beviser med henblik på at varetage funktioner på ledelsesplan, har et kendskab til den pågældende medlemsstats søfartslovgivning, der er passende og relevant for de funktioner, de får tilladelse til at udøve.

Artikel 4

Ændringer til direktiv 2001/25/EF

I direktiv 2001/25/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Bevis

Ved »bevis« forstår ethvert gyldigt dokument, uanset hvorledes det benævnes, som udstedes af en medlemsstats myndigheder eller med sidstnævntes tilladelse i overensstemmelse med artikel 5 og kravene i bilag I.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Forebyggelse af falskneri eller anden ulovlig adfærd

1. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge falskneri og anden ulovlig adfærd i forbindelse med bevisudstedelsen eller med beviser, som udstedes og påtegnes af deres kompetente myndigheder, og fastsætter sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne udpeger de nationale myndigheder, som har kompetence til at afsløre og bekæmpe falskneri og anden ulovlig adfærd og udveksle oplysninger med andre medlemsstaters og tredjelandes kompetente myndigheder om udstedelse af beviser til søfarende.

Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også straks de tredjelande, med hvilke de har indgået en aftale i overensstemmelse med reglement I/10, paragraf 1.2, i STCW-konventionen.

3. På anmodning af værtsmedlemsstaten fremsender en anden medlemsstats kompetente myndigheder skriftlig bekræftelse eller benægtelse af ægtheden af søfarendes beviser, de tilsvarende påtegninger eller anden skriftlig dokumentation for uddannelse, som denne medlemsstat har udstedt.«

3) Artikel 18, stk. 1 og 2, ophæves med virkning fra den 20. oktober 2007.

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 21a

Regelmæssig overvågning af overholdelsen

Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226, kontrollerer Kommissionen regelmæssigt og mindst hvert femte år med agenturets bistand som fastlagt i forordning (EF) nr. 1406/2002 (*), at medlemsstaterne overholder de minimumskrav, som er fastsat i dette direktiv.

Artikel 21b

Evalueringsrapport

Senest den 20. oktober 2010 forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der er udarbejdet på grundlag af oplysninger, som er indhentet i overensstemmelse med artikel 21a. I denne rapport undersøger Kommissionen medlemsstaternes overholdelse af direktivet og forelægger om fornødent forslag til supplerende foranstaltninger.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 724/2004 (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 1).«

5) I kapitel I i bilag I indsættes følgende punkt:

»1a. Medlemsstaterne sikrer, at søfarende i overensstemmelse med kravene i STCW-kodens afsnit A-II/1, A-III/1, A-IV/2 og A-II/4 har tilstrækkelige sprogkundskaber til, at de kan udføre deres erhvervsopgaver om bord på et skib, der fører en værtsmedlemsstats flag.«

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20. oktober 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 7. september 2005.

På Europa-Parlamentets
vegne

J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
C. CLARKE
Formand